

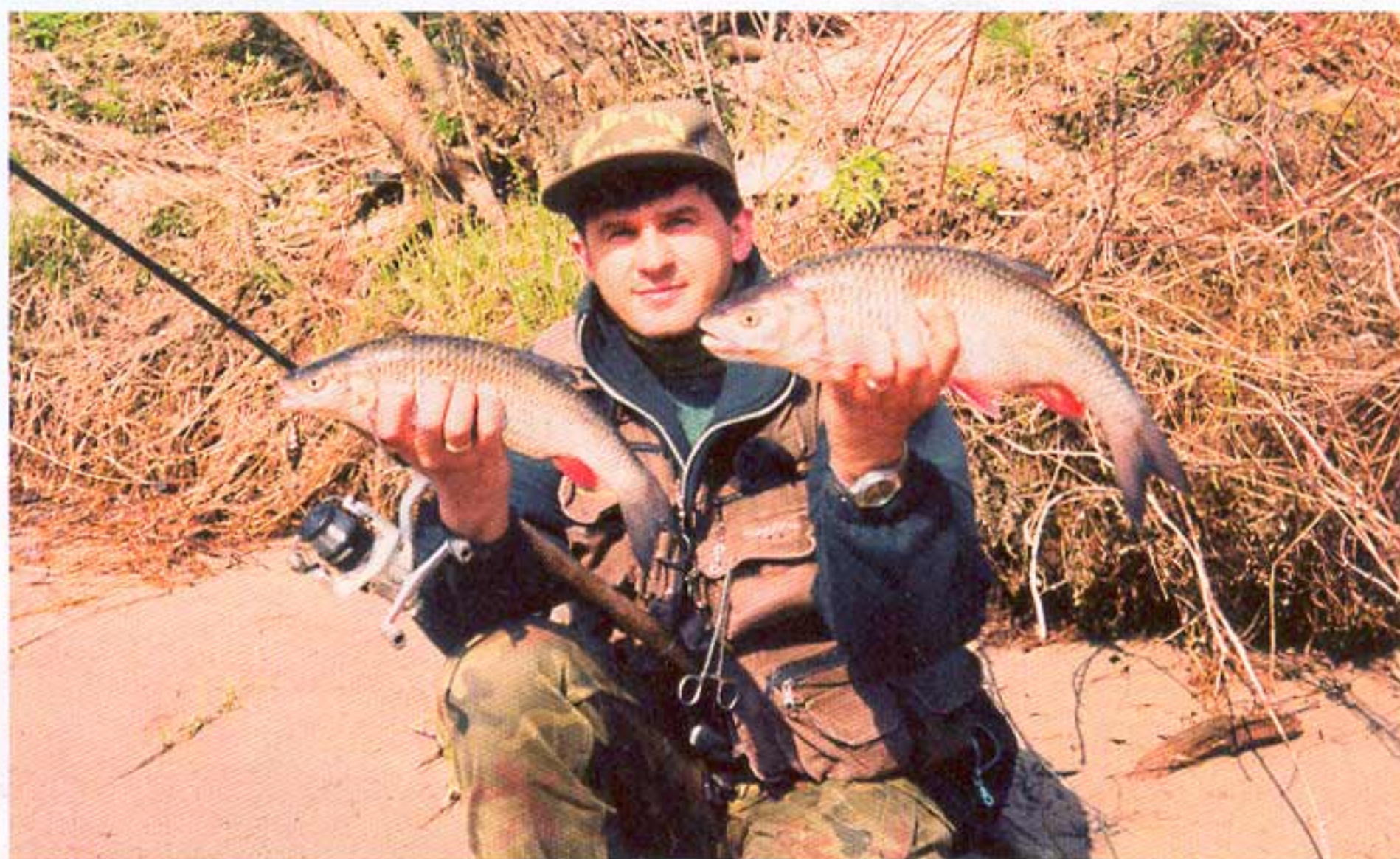
ŠAMPIONI PECAJU ZA VAS

# NA KOLENIMA DO OBAZRIVOG ČISTAČA

*I klen i protfiš su izuzetno plašljivi i ako primete bilo šta sumnjivo ništa ih ne može ubediti da napadnu varalicu*

**Piše: Sławomir  
Kubasiewicz**

**T**eoretski, protfiša i klena možete pecati cele godine. Sezona za mene najčešće počinje u februaru i traje sve do kraja septembra. Ponekad ih lovim i u oktobru, a desilo mi se da 1. januara ulovim klena od 58 cm. Za njih postoji mnogo varalica, ali su obično najefikasniji vobleri. Često se dešava da obe vrste hvatate na istu varalicu, ali po-



*Autor sa klenovima ulovljenim na Hornet*



nekad i da varalicu koju napada protfiš, klen naprosto ignoriše (i obrnuto).

Kada lovim na malim, bistrim rekama, varalicu najčešće prezentujem ribi koju sam u stanju da vidim. U takvim slučajevima veoma je važno da ostanete nepripremećeni i da ne uplašite ribu. Tada najčešće bacam omiljenog Salmo Horneta 3 BT u blizinu ribe i dozvoljavam mu da ostane na površini. Ako se varalica spusti 2-3 metra nizvodno a riba ne udari, zaronim je ispod površine i držim u struji bez namotavanja mašinicom. Udarci se najčešće dešavaju u tom trenutku. Druga, veoma lovna, Salmo varalica za ove vrste je i Tiny, mali vobler od 3 cm koji se koristi za lov na površini. I njega zabacujem u blizinu ribe koju vidim. Ako bude zainteresovana, ali ne napada i samo prati varalicu, veoma nežnim pokretima vrha štapa pokušavam da imitiram pokrete insekta koji nastoji da pobjegne iz vode. Udarci se dešavaju najčešće u tom trenutku. To je odličan metod ribolova kada su ribe aktivne.

Ribolov u dubljim vodama, na kojima riba veoma retko izlazi na površinu, sasvim je druga priča. Tamo nam trebaju varalice koje dublje zaranjaju. U tim situacijama su odlični Horneti od 3 i 4 cm, plivajući ili tonući, u dubokoronećim verzijama. Omiljene boje su mi "Black Tiger" i "Hot Crawdad". Varalicu zabacujem poprečno u odnosu na tok vode,



*Ni krupni protfiši nisu mogli da odole malom Hornet vobleru*

pod samu drugu obalu, potopim je i konstantnim pritiskom strune održavam na željenoj dubini, a zatim je navedem prema interesantnim mestima. Obično je to granje u vodi, a protfiši stoje okrenuti prema struji i čekaju hranu koju im donosi voda. Ribolovac mora prići takvim mestima veoma pažljivo i ostati potpuno neprimećen. Riba ne sme da uoči vaše pokrete. Protfiš i klen su posebno obazrive ribe. Ako primete bilo šta sumnjivo, ništa ih ne može ubediti da napadnu varalicu. Zato je kamuflaža (i odeća ribolovca, i njegovo ponašanje) veoma važna kada je u pitanju lov ovih riba na malim vodama.

Na većim rekama sa kamenim obalama, branama i podvodnim grebenima koje je formirala vodena struja, ribolov

se mnogo razlikuje. Najbolja mesta za protfiša nalaze se tamo gde je obala nasuta kamenom. Protfiši su uvek prisutni na tim pozicijama i hrane se veoma blizu obale, često bliže od pola metra i na dubini od 20 cm. Tu su u potrazi za bilo čim jestivim. Ponekad možete videti kako repovima komešaju površinu vode. Takve ribe je najlakše uloviti i dešava se da zgrabe varalicu čim se potopi pod površinu. Za ribolov u takvim uslovima koristim manje varalice. Kao najbolji u tim uslovima pokazao se najmanji Hornet 2 S (2 cm), a ništa manje loš nije ni Tiny. Oba imaju bačvast oblik tela i agresivnu akciju koja odlično provocira ove grabljivice.

Protfiš definitivno više voli tamne boje - crnu, smeđu, zlatnu, ali se ponekad dešava da su i prirodni dekori veoma efikasni - bele ili srebrne varalice sa tamnijim leđima.

Još jedna dobra lokacija za protfiša su delovi reke sa tvrdim dnom posutim šljunkom. Ulovio sam mnogo protfiša na unutrašnjim delovima krivina gde vodeni tok usporava, povlačeći uzvodno malog voblera sa intenzivnom ali finom akcijom.

Što se tiče klena, on se nalazi na istim mestima, ali više preferira pozicije sa nekom vrstom prepreka u vodenoj struji, kao što su velike stene ili granje iza kojih se može sakriti. Najviše ga ima na mestima gde struju zaustavljaju vertikalne brane ili druge betonske prepreke, a to su i moja omiljena mesta za ribolov. Klenovi su tu obično iznad brana, na mestima gde ih voda opstrujava, ili malo niže. Naravno, nećete ih naći na baš svakom ovakvom mestu. Najradije se zadržavaju oko prepreka koje su oštećene vodenom stujom, a što je veći deo prepreke pod vodom, to bolje.

Za ribolov na takvim mestima biram plitkoroneće voblere sa finom ali agre-





*Podešavanje malog Salmo Tiny-ja za površinski lov - savijte pažljivo spojler malo na dole*

sivnom vibracijom. Dobri su oni koji rade na površini. Klen voli da pokupi hranu sa vodene površine, a gledati pritom njihove napade na varalicu veoma je uzbudljivo.

Verujem da su protfiš i klen najveći "čistači" naših voda, jer kupe sve što voda nosi. Probaju sve što može da im stane u usta, ali to rade istovremeno i veoma pažljivo i lukavo, a uz to su i veoma plašljivi. Prilazak na kolenima nije uopšte preterivanje, jer hodanje po stenama u slonovskom stilu obično rasturi mesto na duže vreme. Riba će se odmah instinktivno pomeriti izvan dohvata ribolovca i neće dugo vremena reagovati na nikakvu varalicu.

Ribolov u kasnim večernjim satima je takođe veoma interesantan. Primetio sam da se u trenucima pred sumrak, kada vetar stane i mali insekti počinju da lete iznad vodene površine, počne nešto dešavati u reci. Voda kao da proključa na nekim mestima i riba počinje da se hrani tim insektima. Klen i protfiš se takođe podignu sa dna do površine. Riba se hrane kao lude i jedu sve što se mrda na površini. No, i pored toga, ostaju veoma oprezne. Otkrio sam varalicu koja u tim trenucima biva gotovo momentalno progutana ako je zabacimo u zonu hranjenja. To je ponovo Salmo Tiny, posebno u BT boji. Varalicu treba povlačiti tako da ne zaroni dublje od 5 cm i mora



*Salmo wobleri za klena i protfiša: Tiny 3, Hornet 2, Hornet 3 plitkoroneći i dubokoroneći*



da izaziva talasiće na površini. Ako to ne upali, počnite da je povlačite tako da ostavlja vidljiv trag po površini. Što se tiče boja, za ove dve vrste preporučujem tamnije, čak crne, sa nijansom srebrne ili zlatne. Ponekad čak prefarbavam varalice u crnu ili smeđu boju. Takođe im menjam i ugao spojlera (kljuna). Da bi varalica ronila jako plitko i ostavljala trag po površini, kljun treba kleštima dodatno saviti na dole, ali pažljivo, da ga ne polomite. Pošto su kljunovi uglavnom izrađeni od polikarbonata, ne brinite, neće se polomiti. Takvu varalicu treba povlačiti veoma sporo.

Obično zabacujem uzvodno, nastojim da struna stalno bude zategnuta i vodim varalicu nizvodno tako da ostavlja trag po površini. Često se dešava da je napadnu i bucov, deverika ili grgeč.

Još samo par reči o priboru. Obe vrste pecam istim štapom - Dragon HM62 Senso Zander od 2,85 m, težine bacanja 3-15 grama. Parabolične je akcije - koja

je preporučljiva kod pecanja klena i jaza jer sprečava pucanje najlona prilikom silovitih udaraca na varalicu. Što se tiče najlona, koristim kvalitetan, debljine 0,16 mm, da bih mogao nesmetano da zabacujem ovako male i lagane voblere. Mašinicu mora da ima vrlo preciznu kočnicu, što je veoma bitno kada pecate sa tankim strunama. Prvi begovi ovih riba su vrlo energični pa lako dolazi do pucanja strune ako kočnica nije dobro podešena. Koristim i veoma male virblince i kopčice jer smanjuju uvrtnje strune. Nedavno sam nabavio još jedan Dragon štap, iz serije HM 80 Silver Demon (2,75 m, t.b. do 14), i verujem da će takođe biti odličan za ovakav ribolov.

*(Autor je član poljskog nacionalnog varaličarskog tima, dvostruki pobjednik poljskog varaličarskog kupa i varaličarski šampion Poljske u 2004. godini).*

Preveo: A. Popović